ขาดก็ต้องเติม เกินก็ต้องตัด เพื่อประหยัดเวลา...

นำเสนอเมื่อ : 17 ม.ค. 2552

ขาดก็ต้องเติม เกินก็ต้องตัด เพื่อประหยัดเวลา...

.....ขาดก็ต้องเติม เกินก็ต้องตัด เพื่อประหยัดเวลา...

...คนเราก็เช่นเดียวกันขยันไม่พัก บางท่านก็ขี้เกียจไม่พัก
ที่อาตมากล่าวข้างต้นว่า คนเราเกิดด้วยความรู้และความคิด
ถ้าคุณเราไม่ได้ปฏิบัติเลยนะ มันจะไม่มีความรู้ไม่มีความคิด
จะไม่ประดิษฐสร้างสรรค์
จะเป็นคนสั้นๆ แค่หัวบันได ไม่มีความเจริญกับเขา
คนที่มีความเจริญรุ่งเรืองในครอบครัวและในหมู่คณะของตน
คนนั้นจะทำงานไม่พัก จะขยันในหน้าที่การงานทุกอย่าง
ที่จะต้องดำเนินวิถีชีวิตไปด้วยความถูกต้อง

ขอเจริญพรญาติโยมทั้งหลาย
ถ้าคนเห็นแก่ตัวจะกลัวลำบากความยากจะเกิดขึ้นแก่เขา
เขาเหล่านั้นจะไม่เอางานเอาการ
จะไม่อยากจะรวมงานกันใคร แยกตัวออกไป
จะมาฟังธรรมะก็ไม่เอา ขาดแล้วอวดรู้อวดดี จึงไม่อยากฟัง
นับประสาอะไรกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ยังไหพระอานนท์ศรีอนุชาแสดงคิริมานนทสูตร ถวายตอนอาพาธ
ท่านยังต้องฟังเหมือนกัน แล้วเราไม่ฟังได้อย่างไร

อันนี้ก็เป็นเหตุผลอันหนึ่งที่เราจะต้องพึงปฏิบัติ
และถึงวันพระวันธรรมสวนะไม่ควรขาด ควรจะปฏิบัติทำกิจวัตร
โยมก็มารักษาอุโบสถ เพ่งโทษของตนเองในหนึ่งรอบสัปดาห์
มีผิดมีบกพร่องตรงไหน เรียกว่า เพ่งโทษตัวเอง
มารักษาศีลจำศีลภาวนาต้องถือว่าจะมาเพ่งโทษตัวเอง
ต้องการจะมาวิจัยตัวเอง ไม่ต้องไปเพ่งโทษคนอื่นเขา
ต้องการเพ่งโทษตัวเองว่าเรามีโทษหนึ่งสัปดาห์ทำอะไรไว้บ้าง
ขาดทุนหรือได้กำไรในรอบสัปดาห์นี้
เราก็จะได้เจริญสติ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเพ่งโทษของตัวเอง
มีโทษมีภัยอยู่ตรงไหนบ้าง และมันบกพร่องตรงไหนบ้าง
เราก็จะได้แก้ไขบกพร่อง

ที่อาตมากล่าวอยู่เสมอว่า ขาดก็ต้องเติม เกินก็ต้องตัด เพื่อประหยัดเวลา
อยู่มาอายุมากแล้วก็ใกล้จะตายด้วยกันทุกคน
ประหยัดเวลาเขาไว้บ้าง ขาดก็ไม่เติม เกินก็ไม่ตัด
แสดงว่าเราไม่ประหยัดเวลา เสียเวลาไปก็น่าเสียดาย

ในวันธรรมสวนะนี้เราก็จำศีลภาวนา เจริญวิปัสสนากรรมฐาน
ขันธ ๕ รูปนามเป็นอารมณ์
จะเกิดความรู้ที่ไม่เคยรู้ ที่ไม่เคยเข้าใจก็จะได้เข้าใจ...

หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม

ขอบคุณบทความจากเว็บไซต์หลวงพ่อจรัญ